

ஆங்கில வைத்தியம் பார்க்கும்போதே நீரிழிவு நோய் அதிகமாவது ஏன்?

6

உடல் உள் உறுப்புக்கள் சாதாரண நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அவற்றின் இயக்கத்தில் எந்த அயர்ச்சியோ, பாதிப்போ இன்றி இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது நமக்கு முறையான ஊட்டச் சத்துக்கள் தரம் மிகுந்ததாகவும், ஒழுங்காகவும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாறாக, ஏதேனும் ஒரு உறுப்பின் இயக்கத்தில் பாதிப்பு ஏற்படின், முறையற்ற ஊட்டச் சத்துக்கள், குடலிலிருந்து உறிஞ்சப்பட்டு இரத்தத்தில் கலக்கின்றன. இந்தத் தரம் குறைந்த ஊட்டச் சத்துக்கள் தாம் நம் உடலுக்குப் பாதகத்தை விளைவிக்கின்றன. இதுவே உடலில் தோன்றும் நோய்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம். இனிமேல் ஆரம்பமாகப் போகும் நோய்களுக்கும் இதுவே அடிப்படை!

உடல் உள் உறுப்புக்களின் ஜீரணத்தின் வாயிலாகக் கிடைக்கப் பெறும் ஊட்டச் சத்துக்களில், மிக முக்கியமானதும், பெரும்பான்மையானதும் உயிரோட்டத்திற்கு அத்தியாவசியமானதுமான பொருள், க்ளுகோஸ் எனப்படும் சர்க்கரை ஆகும்.

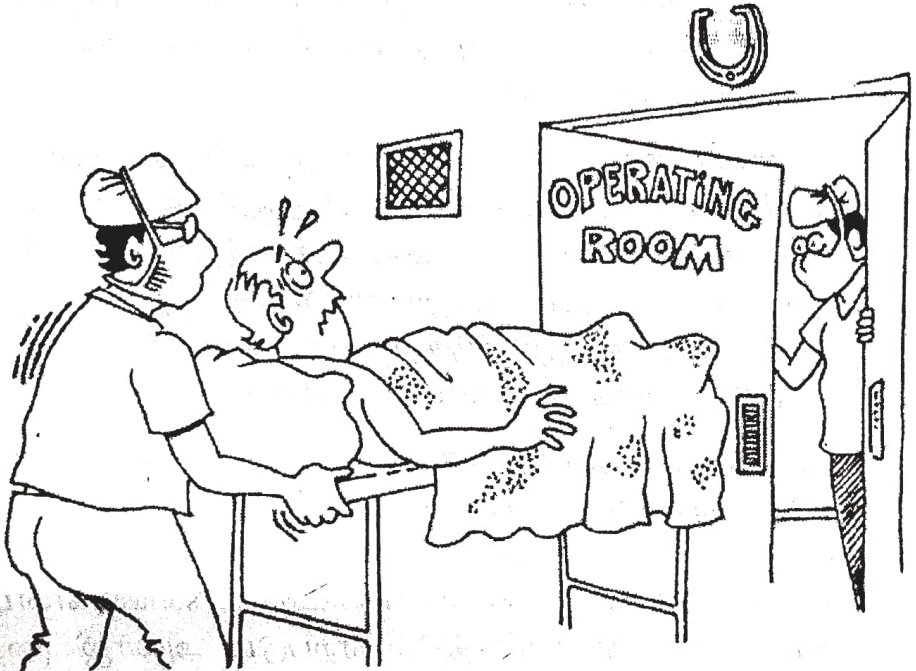
சர்க்கரையின் தரத்தை நிர்ணயிப்பது வயிறும், மண்ணீரலும் தான். இவ்விரண்டு உறுப்புக்களில் ஏதேனும் ஒன்று பாதிக்கப் பட்டாலும் அத்தியாவசியமான ஊட்டச் சத்தான க்ளுகோஸின் தரம் மாறுபடுகிறது. தரம் மாறுபடும்போது இந்த க்ளுகோஸ் உடலுக்கு ஒவ்வாததாக ஆகிவிடுகிறது. இதுவே ஒவ்வாமை எனும் அலர்ஜி ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

தோலில் ஏற்படும் அலர்ஜி (ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட உணவுப் பொருளுக்கோ அல்லது எதைச் சாப்பிட்டாலும்) தோலில் ஏற்படும் தடிப்புக்கள், அரிப்புகள், பூச்சிகடிபோல் இரத்தத் தேக்கத்துடன் அரிப்போடு திட்டுத் திட்டாக வீக்கமடைதல், Psoriasis எனப்படும் செதில் படை அல்லது சுவாசத்தில் ஏற்படும் அலர்ஜி (சைனஸ், சளி, தும்மல், மூக்கடைப்பு, ஆஸ்துமா, தலைவலி) போன்றவை களுக்கும் குளுகோஸின் இந்தத் தரக்குறைவே காரணமாக அமைகிறது.

இந்த க்ளுகோஸானது, செல் அணுக்களுக்கும், செல்லுமாயின் அது அந்த செல்களுக்குக் கேடாகவே அமையும். எனவே இந்த சர்க்கரையானது (க்ளுகோஸ்) உடல் இயற்கையால் நிராகரிக்கப் படுகின்றன.

நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்றால் என்ன?

நாம் உணவு உட்கொண்டபின் நமக்குத் தேவையான க்ளுகோஸ் இரத்தத்தல் கலக்கிறது. இந்த க்ளுகோஸின் தரம் திருப்திகரமாக இருப்பின் பான்கிரியாஸ் (Pancreas) இயற்கையாகவே நன்கு பரிசீலனை செய்த பிறகு அந்த க்ளுகோஸ் உடலுக்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்திருக்கும் பட்சத்தில் தன்னுடைய சுரப்பு நீரான இன்சலினைச் சுரக்கிறது. இவ்வாறு சுரக்கப்பட்ட இன்சலின் உடலில் எந்த எந்த உறுப்புக் களில், பகுதிகளில், திசுக்களில், செல் அணுக்களில் க்ளுகோஸ் தேவைப்படுகிறதோ, அவ்வனைத்து இடங்களையும் முன்னதாக அடைந்து அவற்றினுள் க்ளுகோஸ் செல்ல வழிவகுக்கிறது. பின்னர் க்ளுகோஸானது செல் அணுக்களினுள் எரிக்கப்பட்டு, இயக்க சக்தியானது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த இயக்க சக்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும்வரை நமது உடல் உழைப்புக்கு எந்த வித இடையூறும் ஏற்படுவதில்லை. இதுவே உடலின் ஆரோக்கியமான நிலை.

உடல் உழைப்பின் தேவைக்கு மிஞ்சிய க்ளுகோஸானது, கல்லீரலில் சேமிக்கப்படுகிறது. கல்லீரலில் சேமிக்கப்படும் க்ளுகோஸ், உரமும், திறனும் மிக்கதாகும். உடலில் விபத்தின் காரணமாக

காயங்கள் ஏற்படும்போது, நோயின் காரணமாக உடலின் உள் உறுப்புக்கள் பாதிப்படையும்போது அல்லது வெறும் டென்ஷன் காரணமாக உடல் செல் அணுக்களும், திசுக்களும் இறுக்கமடைந்து உடல் வேதனையைத் தரும்போது, வேலையின் காரணமாக உடல் தளர்ச்சியுற்று வலி ஏற்படும்போது, தூக்கத் குறைவின் காரணமாக உடல் உறுப்புக்கள் குறிப்பாக, வயிறு, கல்லீரல் போன்றவை அயர்ச்சியுறும்போது, இன்னும் எந்த விதத்திலாவது, உடலோ, மனமோ வேதனையிலும், அவதியிலும் இருக்கும்போது, நம்மை ஒரு கட்டுக்கோப்பான நிலையில் நிறுத்திப் பிடிக்கும் உரமும், திறனும் வாய்ந்தது இந்த கல்லீரலில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள க்ளுகோஸ் ஆகும்.

நாம் ஆபத்தான நிலையில் இருக்கும்போது நமது மூளையும் மனமும், உடலும் அசாதாரண கதியில் இயக்கம் கொள்கின்றன. இந்த நிலையில் நம்மைக் காப்பாற்றுவது, கல்லீரலில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள க்ளுகோஸ்தான்!

நாம் சாதாரண நிலையிலிருந்து சற்றே மாறுபடும்போது, அதாவது கவலை, பயம், பதற்றம், துக்கம், மகிழ்ச்சி, ஆரவாரம், கோபம் போன்றவற்றில் ஏதாவது ஒன்றோ அல்லது பலவற்றிலோ ஒவ்வொரு நாளும் நாம் அலைக்கழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரங்களில் அந்த பாதிப்பிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதும், அந்த நேரங்களில் உடனடியாகக் கல்லீரலிலிருந்து வெளிப்படும் சக்திமிக்க க்ளுகோஸ்தான்!

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு வினாடியிலும், நமது உடலின் பல்லாயிரக்கணக்கான பகுதிகளில் உள்ள கோடானு கோடி செல் அணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் மேற்சொன்ன சூழ்நிலைகளின் தாக்குதலால் பல்வேறு நிலைகளில் ஆட்கொள்ளப்பட்டு நிற்கின்றன. இவற்றில் சில உறுப்புக்களும், செல்களும் சாதாரண நிலையிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

சாதாரண நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உறுப்புக்களுக்கும், செல் அணுக்களுக்கும் தேவையான க்ளுகோஸ், உணவிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்று இரத்த ஓட்டத்தில் கலந்திருக்கும் சாதாரண க்ளுகோஸ் ஆகும். ஆனால், ஒரு மனிதனின் ஒவ்வொரு வினாடியிலும் அதைவிட மிக மிக முக்கியமான பங்கு வகித்துக் கொண்டிருப்பது கல்லீரலிலிருந்து வெளிப்படும் உறுதி வாய்ந்த க்ளுகோஸ் ஆகும்.

இதுவரை, ஜீரணத்தின் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெறும் உணவுச் சத்துக்களில் மிக முக்கியமான க்ளுகோஸ்.

1. சாதாரண நிலையில் உடலின் சீரான இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதைப் பற்றியும்,

2. உபயோகத்துக்கு மிஞ்சிய க்ளுகோஸானது கல்லீரலில் உரமும், திறனும் மிக்க க்ளுகோஸாக (Glycogen) சேமிக்கப்பட்டு, உடலுக்கு அபாயகரமான சூழ்நிலையில் உடலுக்கு பாதகம் ஏற்படாவண்ணம் காப்பாற்றப்படுவதற்காக, மீண்டும் கல்லீரலிலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றியும்,

3. இவ்விரண்டும் நடைபெற பான்கிரியாஸ் (Pancreas) எனும் உறுப்பு, இன்சலின் (Insulin) என்ற சுரப்பு நீரைச் சுரக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் பார்த்தோம்.

அடுத்ததாக,

வயிறும், மண்ணீரலும், தன் இயக்கத்தில் குறைவுபடும்போது, இதன் விளைவாகக் கிடைக்கப் பெறும் க்ளுகோஸும் தரத்திலும் திறனிலும் பாதிப்படைகிறது. இதன் காரணமாக இந்த க்ளுகோஸ் உடலுக்கு ஒவ்வாததாகிவிடுகிறது.

தரம் குறைந்த க்ளுகோஸானது, பான்கிரியாஸ் எனும் உறுப்பில் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்படுகிறது. இன்சலின் சுரப்பு நீரைச் சுரப்பதுமில்லை.

இன்சலின் சுரக்கப்படாததால் உடலுக்கு ஒவ்வாத க்ளுகோஸானது உடலில் செல்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுவது தடுக்கப்படுகிறது; கல்லீரலிலும் சேமிக்கப்படாமல் தடுக்கப்படுகிறது.

விளைவு? இரத்தத்தில் உடலுக்குத் தேவையற்ற கேட்டை விளைவிக்கக் கூடிய க்ளுகோஸ் இரத்த ஓட்டத்தில் அதிகரிக்கிறது. உடலுக்கு ஒவ்வாத தேவையற்ற, பொருளான க்ளுகோஸ் சிறுநீரகங்களில், கழிவுப் பொருட்களாக வெளியேற்றப் படுகின்றன. இதுவே நீரிழிவு நோய் எனப்படுகிறது.

நன்றாக நினைவில் கொள்ளுங்கள்;

சிறுநீரில் வெளிப்படுத்தப்படும் க்ளுகோஸானது, உடலுக்கு பாதகமானது. சிறுநீரில் வெளியாகும் க்ளுகோஸ் கழிவுப் பொருட்களுக்குச் சமமானது.

சிறுநீரில் வெளிப்படுத்தப்படும் க்ளுகோஸானது, உடல் இயற்கையால் முற்றிலுமாக நிராகரிக்கப்பட்டது.

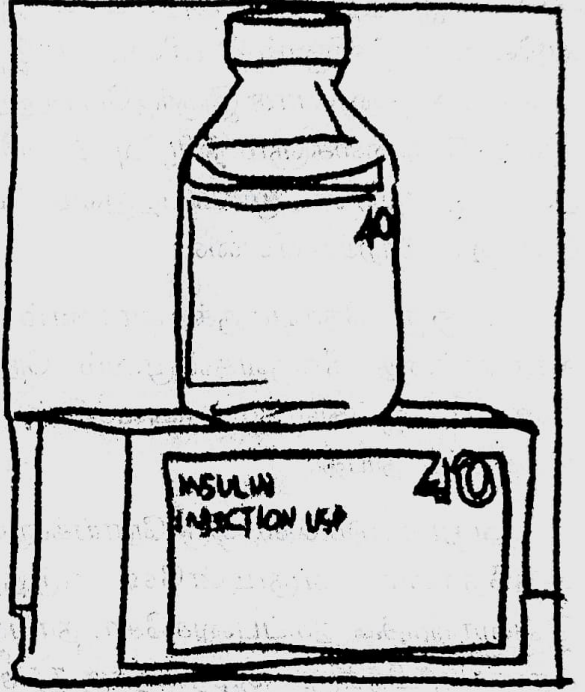
ஆங்கில மருத்துவம்

ஆங்கில மருத்துவமானது, கழிவுப் பொருளுக்குச் சமமான, உடல் இயற்கையால் முற்றிலுமாக, நிராகரிக்கப்பட்ட இந்த க்ளுகோஸை, உடல் செல் அணுக்களுக்குள் வலுக்கட்டாயமாகத் துணிக்கிறது.

இதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படும் மருந்துகளாவன:

1. இன்சலின் (Insulin).
2. க்ளோர்ப்ரோபமைட் (Chlorpropamide).
3. டால்புடமைட் (Tolbutamide)
4. கிளிபென்கனமைட்.
5. பைகுவானைட்ஸ் (Biguanides)

இவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் பெரிதாகத் தெரிந்து கொள்ள ஒன்றுமே இல்லை. இவையனைத்துமே ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள்தாம். காரணம் இவற்றின் அடிப்படை வேலை என்ன வெனில், இரத்தத்தில் உள்ள கழிவுப் பொருளுக்குச் சமமான க்ளுகோஸ், சிறுநீரகங்களால் கழிக்கப்படக் கூடாது; மாறாக அவற்றை நிராகரிக்கும் உடல் செல் அணுக்களை வலுக்கட்டாயமாக, இயற்கைக்கு மாறாக அவற்றை உபயோகப்படுத்த வைக்கிறது.

ஆங்கில மருத்துவம் இன்றுவரை நீரிழிவு நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. பான்க்ரியாஸ் எனும் உறுப்பு வேலை செய்யாததுதான் காரணம் என்பது தவறான கருத்து, பான்க்ரியாஸ் ஏன் வேலை செய்யவில்லை? என்பதில்தான் நீரிழிவுக்கான உண்மையான காரணம் பொதிந்துள்ளது. அது என்ன என்பதற்கான ஆராய்ச்சியின் பக்கம் இப்போதுதான் ஏறிட்டுப் பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில், நீரிழிவு நோய்க்காக செய்யப்படும் வைத்தியம், அந்நோயைப் பற்றிய அரைகுறை அறிவுடன்தான் மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

நீரிழிவு நோயைப் பற்றிய தெளிவான அடிப்படையே இல்லாமல் அந்நோய்க்கு வைத்தியம் அளிக்க முற்படும், நீரிழிவு நோய் நிபுணர்கள் எவ்வளவு குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. நீரிழிவு நோய்க்கான காரணம் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது குழப்பத்தின் ஆரம்பத்திற்கு அடிப்படை.

2. சர்க்கரையின் அளவு இரத்தத்தில் அதிகரிக்கும்போது நீரிழிவு நோய் அதாவது சிறுநீரில் சர்க்கரையும் சேர்ந்து வெளியாகிறது.

இதில் என்ன குழப்பம் என்றால் பல சமயங்களில் சர்க்கரையின் அளவு இரத்தத்தில் அதிகமாக இருந்தும் சிறுநீரில் வெளிப்படுவதில்லை. இன்னும் சிலரிடையே இரத்தத்தில் சர்க்கரையின் அளவு மிக மிகக் குறைவாக இருந்தபோதிலும் சிறுநீரில் வெளிப்படும். இந்த இரண்டு நிலைகளும் நீரிழிவு நோயினின்று எவ்விதம் வேறுபடுகின்றன? இவற்றின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதற்கான தெளிவு இன்னும் பிறக்கவில்லை.

3. ஒரு நோய்க்குக் காரணம் தெரிந்தால் மட்டுமே அந்தக் காரணத்தை நீக்குவதன்மூலம் நோயைக் குணப்படுத்த முடியும் என்பது ஆங்கில மருத்துவத்தின் கோட்பாடு மட்டுமல்ல; இது உலகறிந்த நியதி.

அதுமட்டுமல்ல; ஒரு நோய்க்கான காரணம் தெரியும்பட்சத்தில் அந்நோயை வருமுன்னே தடுத்து விட முடியும். உண்மை இவ்வாறிருக்க தகப்பனுக்கோ, தாய்க்கோ நீரிழிவு நோய் இருக்குமே யானால், பிறக்கும் குழந்தைக்கு 7.5 சதவிகிதம் நீரிழிவு நோய் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்று நன்கு தெரிந்திருந்தும் அதை ஆங்கில மருத்துவத்தால் தடுக்க முடியவில்லை.

“ஒரு நோய் வந்தபின் குணப்படுத்த முயலுவதைக் காட்டிலும், வருமுன் காத்தலே சிறந்தது. (Prevention is better than cure). அதைப் போன்றே ஒரு நோய்க்கான உண்மையான காரணம் தெரிந்தால், அந்தக் காரணத்தைச் சீர்படுத்துவதன்மூலம் குறிப்பிட்ட நோய் உருவாகாமல் தடுக்கவும் முடியும். ஆங்கில மருத்துவத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவை இரண்டுக்குமே வழியில்லாமல் திணறுகிறது.

4. ஒரு நோய் சிறியதாய், அதாவது ஆரம்ப கட்டத்தில் இருக்கும் போது அதன் தொந்தரவுகள் மிகக் குறைவாக இருக்கும். அந்த நோய் பெரிதாக வளரும்போது, அந்த நோய் விளைவிக்கும் தொந்தரவுகள் அதிகமாவதுடன், பல புதிய தொந்தரவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. (Only when a disease advances it develops complications)

(Every Diabetic patient under allopathic treatment slowly advances to severe form, developing in its course, a series of serious complications) ஒவ்வொரு நீரிழிவு நோயாளியும் ஆங்கில மருத்துவத்தை முறையாக மேற்கொண்டு வரும்போதே நோயின் தீவிரம் அதிகமாகி வருவதை உணர்வார். மேலும் அதன் தீவிரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் பல புதிய தொந்தரவுகளையும் உணர்வார்.

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு ஆண்மைக் குறைவு எதனால் ஏற்படுகிறது?

உதாரணமாக, 30 வயது மதிக்கத் தக்க ஒருவருக்கு நீரிழிவு நோய் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. அவருக்கு அப்போது எந்தத் தொந்தரவும் கிடையாது. பத்து வருடங்கள் வைத்தியத்திற்குப் பிறகு அவருக்குக் கால்களில் மதமதப்பும், எரிச்சலும் ஏற்படுகிறது. கை, கால்களில் உளைச்சல் ஏற்படுகிறது. தூக்கம் சரிவர பிடிப்பதில்லை; உடல் மெலிந்து கொண்டே போகிறது. இப்போதெல்லாம் கண்கள் மங்கிக்கொண்டே போகிறது; எப்போதும் சோர்வாக இருக்கிறது; சில வருடங்களாக இரத்தக் கொதிப்பு ஆரம்பமாகியுள்ளது. ஆண்மையும் குறைந்துவிட்டது. சிலமாதங்களாக கால்கள் வீக்க மடைகின்றன. வயிற்றில் அல்சர் உபாதையால் கஷ்டப்படுகிறேன் என்று நீரிழிவு நோயின் தீவிரத்துடன் சேர்ந்து மற்ற தொந்தரவுகளையும் அடுக்கிக்கொண்டே போவார்.

இதற்கு முழுப்பொறுப்பேற்க வேண்டியது ஆங்கில மருத்துவம் தான்! காரணம், நீரிழிவு நோய்க்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பது பற்றி தனக்கே விளங்காமல் முழுக் குழப்பத்திலிருக்க தன்னை Scientific health system என்ற தவறான அபிப்பிராயத்தை மக்களிடையே புகுத்தி, அவர்களையும் நம்ப வைத்து வைத்தியம் புரிந்து வருவது ஆங்கில மருத்துவம் மட்டுமேதான்!

5. தாய், தந்தையர் நீரிழிவு நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் பிறக்கும் குழந்தையும் அதே நோயால் பாதிக்கப்படும் என்பது நிச்சயம். உதாரணமாக குழந்தை பிறந்து 18-வது வயதில் நீரிழிவு நோய் தோன்றுகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், இந்த பதினெட்டு வருடங்களும் நீரிழிவு நோய் தோன்றுவதினின்றும்

காப்பாற்றியது எது? என்பதற்கான உண்மையான விளக்கம் இன்றுவரை ஆங்கில மருத்துவத்துக்குத் தெளிவாகவில்லை.

6. “ஊசிகள், மருந்துகள் போன்றவைகளை முறையாகத் தேர்ந்தெடுத்து உபயோகப்படுத்தி, சர்க்கரை வியாதியை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் உயிருக்கே ஆபத்து” என்று கூறுகிறது.

நீரிழிவு சிறப்பு சிகிச்சை நிபுணரிடம் பல வருடங்களாக முறையாக சிகிச்சை பெற்று வருபவருக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நீரிழிவு சிறப்பு சிகிச்சையில் இருக்கும்போதே ஒவ்வொரு நீரிழிவு நோயாளியும் நீரிழிவு நோய் வீரியத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த விளைவுகளுக்கும் பலியாகிறார்களே? சர்க்கரை அளவைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தும், அதனைச் சார்ந்த (நீரிழிவு எனும் சர்க்கரை நோயைச் சார்ந்த) விளைவுகள் நாளடைவில், தோன்ற ஆரம்பிக்கிற தென்றால், ஆங்கில மருத்துவமானது இரண்டு கேள்விகளுக்கு நேரிடையான, தெளிவான பதிலைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்று: நீரிழிவு நோய் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்போது, முறையாக மருந்துகளை உட்கொள்ளும் ஒருவருக்கு, நீரிழிவு நோயைச் சார்ந்த விளைவுகள் எவ்வாறு தோன்ற முடியும்?

(In a patient, when diabetes is under constant control, what explanation does allopathy give as to the complication of diabetes, that inevitably appears in the future?)

இரண்டு : ஒரு நோயாளி மேலும் மேலும் முற்றும்போது தானே அதனைச் சார்ந்த தீவிர விளைவுகள் ஏற்படும்? ஒரு நோயாளிக்கு பல வருடங்கள் தீவிர சிகிச்சைக்குப் பிறகும் நிச்சயமாக நோயைச் சார்ந்த விளைவுகள் அதிகமாகிறதென்றால், இரத்தத்தில் சர்க்கரையின் அளவைக் குறைப்பதுதான் வைத்தியம் என்பது அர்த்தமில்லாதது தானே?

(When the complication appear, it indicates that the diabetes is advancing. Despite tight control on the blood sugar level, over decades of medication, when the complications begin, does not the orthodox medicine understand that its whole knowledge on diabetes is so thoroughly meaningless and absurd?)